

o odhlášku a uvedené ustanovení 2. odst. § 20 neukládá zaměstnavateli náhradní povinnost v případě, že se odhláška stala mylně.

Stížnosti nelze přisvědčiti, neboť jest jasno, že byla-li Aloisie F. dne 15. prosince 1927 st-lem odhlášena, zůstala — předpokládajíc, že služební poměr dále trval — po další dobu u pojišťovny nepřihlášena. Poněvadž pak cit. ust. 2. odst. § 20, ukládající zaměstnavateli náhradní povinnost v případě, že pojištěnec nebyl přihlášen, mezi důvody nepřihlášení nerozeznává, jest zcela nerozhodno, že st-l odhlásil Aloisii F. v přesvědčení, že pracovní poměr již skončil, a byl proto, trval-li onen pracovní poměr dále, uskutečněn jeden z předpokladů, za nichž jest cit. ustanovením náhrada podpůrného nákladu zaměstnavateli uložena.

Šlo by pak o to, zda po 15. prosinci 1927 trval skutečně mezi st-lem a Aloisii F. služební nebo pracovní poměr zakládající pojistnou povinnost. St-l to popírá a vytýká jako vadu řízení, že žal. úřad nepřihlížel k tomu, že Aloisie F. nekonala již od svého onemocnění před 15. prosincem 1927 práci kuchařských, což prý vysvítá z vysvědčení nemocenských lékařů, v jejichž ošetřování byla Aloisie F. již před 15. prosincem 1927. Vadu řízení spatřuje také v tom, že se žal. úřad nezabýval okolností, že st-l dal dnem 15. prosince 1927 výpověď.

Těchto vad však nss neshledal. — — —

Důvodnou však nemohla býti stížnost shledána ani v dalším svém obsahu, zabývajícím se onemocněním Aloisie F. — — —

Č. 11.203.

Pojištění nemocenské: Na zaměstnance ve vyšších službách, podléhajícího pensijnímu pojištění podle zák. č. 26/1929 Sb., vztahují se ustanovení zák. č. 221/1924 Sb. jen potud, pokud pojistný poměr nebyl upraven předpisy §§ 10, 13, 19 až 38 a 41 odst. 1 zák. č. 33/1888 ř. z. a zákonů jej pozměňujících a doplňujících.

(Nález ze dne 10. dubna 1934 č. 6905.)

V ě c: Okresní nemocenská pojišťovna v K. proti zemskému úřadu v Praze o nemocenské pojištění.

V ý r o k: Na ř. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Výměrem ze 6. května 1930 prohlásila stěžující si pojišťovna, že vylučuje Terezii F. z kategorie osob podrobených nemocenskému pojištění, poněvadž mezi ní a Eduardem S. není poměr služební, nýbrž jde o smlouvu o dílo. Rozhodnutím z 18. září 1930 nevyhověl okresní úřad v Kraslicích odvolání T. F., poněvadž protokolárním výsledkem Eduarda S. z 5. května 1930 u stěžující si pojišťovny bylo zjištěno, že Terezie F. je u S. zaměstnána jen jako zástupce na provisi a může získávati zakázky podle vlastního uvážení, takže tu není poměru, zavazujícího k pojistné povinnosti podle § 2 zák. č. 184/28

Sb. Na další odvolání Terezie F. vydal zem. úřad v Praze nař. rozhodnutí, jímž zrušil výměr okr. úřadu, jakož i výměr stěžující si pojišťovny a vyslovil, že Terezie F. jako zaměstnankyně firmy Eduard S. podléhá nemocenské pojistné povinnosti podle § 2 zák. č. 221/24 Sb. ve znění zák. č. 184/28 Sb. V důvodech uvedeno, že Terezie F. je provisiní zástupkyně firmy Eduard S., vyšivačství v K., navštěvuje na příkaz firmy zákazníky a nové zákaznictvo získává. Za tuto činnost, která jest jediným jejím zaměstnáním, ježto žádnou jinou firmu nezastupuje, a jediným pramenem výživy, dostává od firmy provisi.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané nss uvážil: — — — — —

Žal. úřad dospěl k závěru, že Terezie F. jest jako zástupce na provisi zaměstnána u Eduarda S. na základě smluvního poměru služebního. Proti tomuto závěru nevznáší stížnost námitek, a jest pak z něho vycházeti i nss-u. Ale pak dopadá na Terezii F. ustanovení § 1 odst. 1 č. 5 zák. z 21. února 1929 č. 26 Sb. o pensijním pojištění soukromých zaměstnanců ve vyšších službách, a jest podle něho Terezie F. podrobena pensijní pojistné povinnosti. Zákonem z 1. července 1926 č. 117 Sb. jest pak v § 1 stanoveno, že pro zaměstnance podrobené pojištění podle právních předpisů o pensijním pojištění soukromých zaměstnanců zůstávají i přes 30. červen 1926 v platnosti ustanovení §§ 1—10, 13, 19—38 a 41 odst. 1 zák. z 30. března 1888 č. 33 ř. z. a zákonů jej pozměňujících a doplňujících, jinak se na ně vztahují ustanovení zák. z 9. října 1924 č. 221 Sb.

Žal. úřad vyslovil, že Terezie F. podléhá nemocenské pojistné povinnosti podle § 2 zák. č. 221/24 Sb. ve znění zák. č. 184/28 Sb. Tím dal zřejmě najevo, že na Terezii F. vztahuje všechna ustanovení zák. č. 221/24 Sb. ve znění zák. č. 184/28 Sb. Leč podle toho, co uvedeno, mohla Terezie F. podléhati pojistné povinnosti jen podle § 1 zák. č. 33/88 ř. z. ve znění zák. č. 268/19 Sb., a vztahovala se pak na ni ustanovení zák. č. 221/24 Sb. jen potud, pokud pojistný poměr nebyl upraven předpisy §§ 10, 13, 19—38 a 41 odst. 1 zák. č. 33/88 ř. z. a zákonů jej pozměňujících a doplňujících, kteréž předpisy nejsou zcela konformní s obdobnými ustanoveními zák. č. 221/24 Sb.

Uznal-li proto žal. úřad na pojistnou povinnost Terezie F. podle § 2 zák. č. 221/24 Sb. ve znění zák. č. 184/28 Sb. a tím její pojistný poměr podrobil účinnosti všech ustanovení těchto zákonů, jest jeho rozhodnutí nezákonné.

Č. 11.204.

**Pojištění nemocenské, invalidní a starobní:
Vznik smluvního poměru pracovního, zaměstnání vedlejší nebo příležitostné.**

(Nález ze dne 10. dubna 1934 č. 6906.)

V ě c: František T. ve V. proti zemskému úřadu v Praze o pojistnou povinnost.